

N° 7.

Marraskuulla 1899. 4:s vuosikerta.

Tilaushinta:
1 mrk. vuodelta.

Toimittajat:
I. Savolainen ja K. Reponen.

Kuuromykkäin Lehti

ilmestyy ensivuonna, 1900 Mikkelissä samanlaisena ja saman kokoisena kuin edellisinäkin vuosina. Sitä ilmestyy 8 numeroa vuodessa ja maksaa koko vuosikerta toimituksesta tilatessa 1 markan sekä postikonttoreista tilatessa 1 markka 22 penniä.

Lehteä saapi tilata Kuopiossa: neiti Kaarna Helsingiukselta; Turussa: pastori A. E. Nordmanilta ja kuuromykkä Frans Lindströmiltä; Helsingissä: neiti Maria Sihvolalta; Tampereella: työmestari Kaapo Anttilalta; Vaasassa: herra John Sundblomilta ja Matti Mäkiseltä; Oulussa: kuuromykkäinkoulun johtajattarelta neiti E. Sereniuk-

selta; Jyväskylästä: kuuromyk. koulun opettajattarelta rouva Helena Luomalta.

Kuuromykät, jotka asuvat maalla tahi pienemmissä kaupungeissa, joissa asiamiehiä ei ole, lähettäkää 1 markka postimerkeissä kuuromykk. lehden toimitukselle Mikkeliiin, tahi tilatkaa lehti lähimmästä postikonttorista.

Toimittajat:

J. Savolainen. K. Reponen.

Zacheus.

Luukkaan Evank. 19. 1—10.

Tässä saamme lukea Jesuksesta, joka rakastaa syntisiä ihmisiä, joita hän on tullut etsimään ja autuaiksi tekemään. Me luemme publikaanein päämiehestä, Zacheuksesta, joka asui Jerikon kaupungissa. Fariseukset pitivät, kuten tiedämme, publikaaneja suurina syntisinä. Zacheus oli heidän päämiehensä Jerikossa, hänellä oli suuret talot, suuri omaisuus, hän oli rikas mies. Sentähden pidettiin häntä suurella kunniaa ja arvossa. Mutta hänen omaisuutensa ja rahansa eivät voineet tyydyttää häntä, sydämessään ajatteli hän parempaa kuin rahoja. Hän ajatteli Jumalaa ja tahtoi nähdä Jeesusta. Ja niin suuresti halutti häntä nähdä Jeesuksen että hän samosi (-käveli) pitkän matkan ulos Jerikosta ja kiipesi fiikunapuuhun, joka kasvoi tien vieressä. Sieltä toivoi hän varmaan näkevänsä hänet, sillä tiellä oli paljon ihmisiä. Monet ihmiset, jotka näkivät ylhäisen päämiehen istuvan puussa, pilkkasivat, varmaan häntä. Mutta hän ei huolinut pilkasta ja siitä mitä ihmiset sanoivat hänestä. Hän ei etsinyt ihmisten kunnioitusta. Hänen omatuntonsa oli herännyt, synnit painoivat häntä. Hän oli levoton ja etsi rauhaa Vapahtajalta. — Me voimme oppia paljon Zacheuksesta. Onko meillä totista halua oppia tuntemaan Vapahtajaamme!

Olemmeko koskaan ajatelleet että meidän kerran täytyy seisoa Jumalan kasvojen edessä. Niin kauvan kun emme sitä ajattele emme halukaan oppia tuntemaan Jeesusta. Mutta jos me kuolemme häntä tuntematta, niin me myös seisomme kaikkien syntimme kanssa pyhän ja oikein tuomitsevan Jumalan edessä, jonka täytyy tuomita meidät kadotukseen. Tahi ajatteleimme näin: me olemme hyviä ihmisiä, me emme tee pahaa kenellekään, meidän pitää sentähden tulla autuaiksi. Jumalan edessä ovat kumminkin kaikki ihmiset kadotettuja ja ansaitsevat rangaistusta. Raamattu sanoo: ei löydy ainoatakaan, joka tekee hyvää; sentähden ovat kaikki syntisiä. Mutta niitä ihmisiä, jotka tunnustavat syntinsä ja rukoilevat niitä Jumalalta anteeksi, armahtaa Jeesus. Sentähden on Vapahtaja tullut maailmaan.

Kertomus Zacheuksesta on kaunis esimerkki siitä kuinka Jeesus ottaa vastaan syntisiä ja etsii heitä. Kun Jeesus tuli puun lähelle, huomasi hän Zacheuksen puussa. Hän huusi hänelle, Zacheus, tule nopeasti alas, sillä minun pitää tänä päivänä olla sinun huoneessasi“. Ei kukaan sanonut Jeesukselle että Zacheus oli puussa, Jeesus tiesi sen itse. Mielellään tahtoi hän aina auttaa syntisiä ja onnettomia ihmisiä. Hänen rakkautensa oli niin suuri että hän kuoli heidän edestänsä. Jeesus oli hyvin iloinen kun hän löysi Zacheuksen ja Zacheus oli myös iloinen. Hän astui nopeasti alas puusta ja otti Jeesuksen iloiten vastaan. Hän oli vaan tahtonut nähdä hänet ja nyt tahtoi Jeesus tulla hänen kotiinsa. Jeesuksen armo, rakkaus ja ystävällisyys tekiväi hänet onnelliseksi.

Tiellä, jossa tämä tapahtui, oli paljon ihmisiä. Raamattu kertoo että he napisivat sentähden, että Jeesus meni syntisen Zacheuksen luo. He luulivat olevansa paremmat kuin hän. Olemmeko me samanlaiset kuin he, vai olemmeko Zacheuksen kaltaiset? Suremmeko me syntejämme? Illoitsemmeko me jos syntinen suree syntensä? Vai napisemme me myös ja pilkkaammeko jumalaisia ihmisiä? Jesaian 6 luvun 1—7 värssyissä saamme lukea Jumalan kunniaa ja samalla myös ihmisten suuresta syntisyydestä ja pahudesta. Ymmärrämme siis että tarvitsemme Vapahtajaa ja että ilman häntä olemme kadotetut.

Zacheuksesta tiedämme että hänen katumuksensa oli oikea. Hän koetteli tehdä hyvää ja korjata sen pahan, jonka hän ennen oli tehnyt. Hän sanoi Jeesukselle: Herra, puolet tavaroistani an-

nan minä vaivaisille ja jos minä jonkun pettänyt olen, sen minä annan nelinkertaisesti. Hän ei enää välittänyt rahoistaan ja omaisuudesta. Mutta Jesuksen vastaus hänelle osoittaa että ihminen ei tule autuaaksi omien töittensä avulla, vaan uskon ja armon kautta. Jeesus sanoi Zacheukselle: tänäpäivänä on tälle huoneelle tapahtunut autuus, sentähden että minä tulin tänne. Jeesus tahtoi selittää hänelle että hän ei tule autuaaksi sentähden että hän antaa rahaa vaivaisille, vaan sentähden että hän uskoo häneen ja Jeesus armahtaa häntä. Jeesus kutsuu Zacheusta Abrahamin pojaksi. Juutalaiset oiivat hyvin ylpeät siitä että he olivat Abrahamin jälkeläisiä. Mutta Johannes Kastaja ja Vapahtaja opettaa että se ei ole minkään arvoista olla Abrahamin jälkeläinen. Jumala vaatii että me teemme Abrahamin töitä (Johanneksen ev. 8 l. 39 v.). Paavali opettaa että Abraham tuli autuaaksi uskonsa tähden ja että kaikki ne, jotka uskovat, ovat Abrahamin jälkeläisiä. Zacheus uskoi ja teki hyvää, sentähden oli hän oikea Abrahamin poika.

Olemme siis nähneet syntien anteeksi saamisen, ja rauha on Jumalan lahja. Ylpeät ihmiset eivät ota mielellään lahjoja. Ainoastaan nöyrille ihmisille, jotka surevat syntejensä ja ovat raskautetut, on semmoinen lahja tervetullut. Jeesus etsii meitäkin ja tarjoo meille anteeksi syntimme, hän tahtoo vapahtaa meidät. Menkäämme Jeesuksen luo. Silloin voimme sanoa: minä olen tehnyt syntiä ja paljon pahaa, mutta Jeesus on armahtanut minua, antanut minulle syntini anteeksi ja vapahtanut sieluni.

Pietarin kaupungin kuuromykkäin koulu.

Pietarin valtion (venäläinen) kuuromykkäinkoulu on perustettu v. 1806; sen perustaja on keisarinna Maria Feodorovna, keisari Paavali I puoliso. Ensin koulu sijaitsi Pavlovskin kaupungissa, lähellä Pietaria; ja v. 1810 siirrettiin se Pietariin. Koulu ylläpidetään valtion varoilla. Alussa käytettiin puheopetustapaa ja opettajina olivat muukalaiset, sitten alettiin käyttää milloin kirjoitus-

sormiaakkosilla opetustapaa, milloin taasen puheopetustapaa; kuin vihdoin v. 1882 päätettiin käyttää yksistään puheopetustapaa. Totta, kyllä nykyään on vielä olemassa osasto, jossa opetetaan kirjoituksen ja sormiaakkosten avulla, mutta se osasto tullee lakkautetuksi vuoden, tai kahden perästä. Oppilaita ei vastaanoteta enään kirjoitusosastoon.

Koulu jaetaan kahteen osastoon: poika- ja tyttöosastoihin, ja kumpikin näistä jaetaan vielä kahteen osastoon opetustavan mukaan.

Poikaosastossa, jossa käytetään puheopetustapaa, on nykyään yhteensä 102 oppilasta, niistä valtion kustannuksella 87, stipendiaatteja 12 ja ulko-oppilaita 3.

Poikaosastossa, jossa käytetään kirjoitus- ja sormiaakkosilla opetustapaa, on yhteensä 23 oppilasta, niistä valtion kustannuksella 14 ja ulko-oppilaita 9.

Tyttöosastossa, jossa käytetään puheopetustapaa, on yhteensä 55 oppilasta, niistä valtion kustannuksella 49, stipendiaatteja 3, puolistipendiaatteja 1 ja ulko-oppilaita 2.

Tyttöosastossa, jossa käytetään kirjoitus- ja sormiaakkosilla opetustapaa, on yhteensä 14 oppilasta; niistä valtion kustannuksella 9 ja ulko-oppilaita 5.

Siis yhteensä on nykyään Pietarin kuuromykkäin koulussa 194 oppilasta. Oppikurssi on 9-vuotinen. Koululla on oma kirkko ja sairashuone. Sitäpaitsi koululla on suuret työhuoneet, joissa poikalapset oppivat kirjansitojan, nikkarin, puusepän tai rautasepän työtä. Ja päätettyään koulun, saavat vastaavan todistuksen. Tytötjä opetetaan neulomaan.

Koulun holhojana ja samalla yllähallitsianna on todellinen valtioneuvos, statmeister, Johann Merder. Hän on erittäin hyväntahtoinen ja rakastaa kuuvoja lapsia. Sitäpaitsi hän on innokas kuuvojen lapsien opetuksen levittäjä Venäjällä. Hänen innokas työnsä on jo näyttänyt hedelmiä, sillä lokakuun 29 p:nä on avattu kuuromykyä varten uusi koulu Pietarissa, josta vast'edes vielä kirjoitan.

Koulun tirehtöörinä on nykyään A. F. Ostrogradsky. Hän on kirjoittanut kuuvojen hyväksi useamman kirjasen ja v. 1898 toimittaa ja kustantaa ensimmäistä kuuromykkäin lehteä Venäjällä, nim. „Kuuvojen puheopetustavan kasvatusta ja holhouslehti.“

Koulun johtajana on N. Lagovsky. Hän on kirjoittanut kuuromykkäin tarpeeksi „Lukukirjan“.

Poikaosastossa, jossa käytetään puheopetustapaa, on yhteensä 7 opettajaa; 1 yliopiston päättänyt, muut ovat läpi käyneet opettajaseminaarin. Yksi opettajista on suomalainen.

Poikaosastossa, jossa käytetään kirjoitus- ja sormiaakkosilla opetustapaa, on 3 opettajaa, yksi yliopiston päättänyt, muut ovat seminaarin läpi käyneet.

Tyttöosastossa, jossa käytetään puheopetustapaa, on johtajatarena M. Hudekova ja opettajattaria on 8 henkeä.

Tyttöosastossa, jossa käytetään kirjoitus- ja sormiaakkoisilla opetustapaa, on 2 opettajatarta.

Kaikki opettajattaret ovat läpi käyneet ylemmät kasvatustutkinnalliset kurssit.

J. Kouhia.

Kirjeitä kuuromykiltä.

I.

Pietari Lokak. 31 p. 1899.

Rakkaat „K.-m. lehden“ lukijat!

Nyt rohkenen kirjoittaa rakkaalle k.-m.-siskoille ja -veljille tähän jotakin tietoa. Kiitoksia paljon siitä, että olen saanut hyvää opetusta K.-m. lehtien kautta ja myöskin kirjeitten edestä niissä. Olen aikonut monta kertaa kirjoittaa kirjeen tähän lehteen, mutta en tehnyt sitä. Kiitos Kaikkivaltiaan Luojan, että olen ollut terve!

En ole kirjoittanut Teille, miten minä tulin kuuroksi. Nyt kerron tässä. Kun olin 1½ vuoden vanha, niin tulin hyvin kiipeäksi eli kovaan aivokuumeeseen 14 päiväksi. Kyllä etsittiin apua parantaakseen minua, mutta kaikki oli turha; ei ollut lääkäreitä silloin Kiteellä, jossa olin syntynyt. Silloin tulin kuuroksi. Sitten myöhemmin kävin lääkäriä; hän tutki minun korviani. Hän sanoi, että korvissani kuulokalvo oli mennyt rikki. Silloin ei enää kelpaa parantaa. Luin K.-m. lehdestä, että Viipurissa elokuussa pidettiin jumalanpalvelus kuuromykille, josta en tietänyt mitään.

Jos olisin tietänyt sen, niin olisin mielelläni mennyt sinne. On ikävä, että täällä Pietarissa ei pidetä suomalaista k.-m. yhdistystä, sillä ei asu täällä paljo kuuromykkiä. Luin joitakuuta kertoja Suomettaresta, että Suomessa pidetään k.-m. yhdistyksiä. Siis olen täällä niinkuin muukalainen. Jos Viipurissa vielä pidetään kuuromykille jumalanpalvelusta tai pidetään k.-m. yhdistyksiä, niin tahdon mennä sinne. Tahdon kertoa Teille erään kauniin ja ihmeellisen kertomuksen, jonka olen lukenut Pakanalähetyssanomista Kiinalaismaasta, nimeltä „rohkea tunnustaja“.

Eräässä kiinalaisessa kaupungissa, nimeltä Hankau, eräs kiinalainen poika kävi vähän aikaa lähetyssaarnaajan pitämää koulua, myös monet muutkin lapset. Koulussa he saavat kaikki kuulla totisesta Jumalasta ja Vapahtajasta Jesuksesta Kristuksesta; monet lapset ymmärsivät totisen Jumalan sanan ja kätkivät sydämeensä, mutta toiset eivät kätkeneet Jumalan sanaa sydämeensä. Muutamat eli harvat oppivat kumminkin uskomaan totiseen Jumalaan, ja hiljaisuudessa he rukoilevatkin Häntä kodeissaan, mutta toiset lapset kuitenkin vielä käyvät varhempainsa kanssa palvelemassa epäjumalia temppelissä. Se kiinalainen poika ei palvellut epäjumalia, vaan hän oli päättänyt sydämessään palvella ainoastaan totista Jumalaa. Kun muutamat hänen sukulaisensa huomasivat tämän, niin he joutuivat aivan raivoihin, ja he koettivat häntä saada lupumaan tästä päätöksestä pakkokeinoja käyttämällä. He veivät hänen epäjumalan temppeliin, ja käskivät häntä heittäytymään maahan epäjumalan kuvan eteen ja painamaan kasvonsa maata vasten. Hän ei totellut eikä tehnyt sitä. Silloin he löivät häntä kepillä, mutta tämä paha keino ei auttanut, vaan hän pysyi lujana päätöksessään. Vihdoin he uhkasivat heittää hänen jokeen, jonka varrelle temppeli oli rakennettu. Mutta tämä urhoollinen poika sanoi: „Heittäkää minut veteen, jos tahdotte, mutta minä en sittenkään rukoile puuta ja kiveä; Herra Jesus on ainoa Vapahtaja, ja Häntä ainoaa tahdon palvella“. Silloin ne heittivät hänen pää edellä veteen. Hänen yksi sukulaisestansa ei niin pitkälle mennyt; kun hän tämän näki, niin hän riensi nostamaan pojan ylös vedestä. Olisi luullut, että poika kadottaisi rohkeutensa; hän ei kadottanut rohkeuttansa. Vettä vuotavana poika kääntyi räkkääjiensä puoleen ja sanoi: „Vedenkin alla ollessa en rukoillut epäjumalia, vaan anoin apua Herra

Jesukselta“. Eikö tämä poika ollut rohkea tunnustaja? Minulla on tällaisen kertomuksen kuva pojasta. Paljon terveisiä Teille kaikille lähettää halpa

F. S.

II.

Laukaa 18²⁵/10⁹⁹.

Nyt tahdon kirjoittaa Kuuromykkäin lehden kautta rakkaille kuuromykkäsiskoilleni ja veljelleni. Tahdon antaa tietoa vähä minusta. Minä olen syntynyt Laukaan Kuivalossa v. 1879. Olin kuuleva, kun olin noin kahden vuoden vanha ja sitten tulin kovasti kipeäksi. Silloin tulin kuuroksi. Oli sil'oin ikävä kun en kuullut, mutta minulla ei enää ole ikävä, kun sain puhetaidon. Piispa Alopaeus ennen kävi Laukaan pappilassa, jossa ilmoitti, että minun piti mennä Kuopion puhekouluun. V. 1889 vanhempani lähettivät minut sinne. Kävin puhekoulua 8 vuotta ja pääsin Herran Ehtoolliselle v. 1897. Asun vanhempieni luona Laukaassa tekemässä työtä siitä asti, kun pääsin pois koulusta. Kiitoksia hyvin paljon Kuuromykkäin lehdistä, jotka Te lähetitte minulle. Luen hyvin mielelläni niitä. Olkaa hyvä ja lähettäkää Kuuromykkäin lehdet serkuni Ida Valoselle ja minulle ensi vuonna. Nyt lähettämme 10 postimerkkiä Teille kirjeessä. Hyvin paljo terveisiä kaikille rakkaille opettajille, opettajattarille ja kuuromykille, jotka lukevat tätä lehteä. Jääkää Herran halttuun.

Jumala, opeta meitä uskossa,
Toivossa, rakkaudessa
Niin elämähän täällä,
Ett' ijaisen Me elon sen
Periä saamme siellä!

Elina Valonen.

Ruotsista.

Uusi erityinen sanomalehti kuuromykille.

Eräässä kuuromykk. opettajain iltamassa Ruotsissa Wenersborgissa piti yksi opettajista esitelmän keväällä uuden aikakauskir-

jan perustamisesta kuuromykille. Kun tässä esitelmässä on yhtä ja toista meidänkin maassamme huomioon otettavaa niin painamme tähän lyhyesti siitä:

Kun kohta minun luokkani pääsee pois koulusta ja joutuu maailmaan, niin ei ole ihmeellistä, että tulen ajatelleeksi, kuinka minä voisin auttaa oppilaitani sitten kun en minä heitä kohtaa. Sentähden olen tullut ajatelleeksi uutta erityistä sanomalehteä kuuromykille. Meillä on tunnettu aikakauslehti kuuromykille. Sen toimittaja on C. Fondelius, joka nyt asuu Tukholmassa. Minä en ole sattunut saamaan tämän vuoden numeroita, enkä siis voi sanoa min-kälaiseksi lehti on muuttunut uuden toimituksen saatuaan, mutta luulen kuitenkin että ei se paljon ole muuttunut. Viime vuonna painettiin lehteä 4 laihaa numeroa vuodessa. Parhaastaan sisälsivät ne riitakirjoituksia, joissa Tukholman kuuromykät riitelevät maaseudun kuuromykkäin kanssa. Sen surullisen huomion tein, että lehti vahingoittaa kuuromykkäin ja meidän työtämme, sisältäen vihan ääniä kouluamme, opettajia ja puheopetusta vastaan. Lukekaa itse pari numeroa niin kyllin voitte nähdä puutteellisuuden sivistävistä ja huvittavista kirjoituksista. Sentähden tarvitsemme me uutta parempaa lehteä kuuromykille ja varsinkin niille, jotka nyt pääsevät koulusta ja ovat opetetut uuden lain mukaan. Hyvin toimitettu lehti kuuromykille tuottaa heille sangen suurta hyötyä, sen tietää jokainen sanomattakin. Ettei kuuromykät unhoittaisi kaikkea sitä hyvää mitä he ovat koulussa oppinut, sen täytyy tapahtua lukemisen kautta. Sillä ympärillään olevilta ihmisiltä eivät he myöskään enään jälkeen kouluajan paljon opi. Lukemisen kautta tulee parhaiden kuuromykän kehittää sieluansa. Sen me myös tiedämme että kuuromykät koulusta päästyään eivät ole saavuttaneet sellaista kielitaitoa että he voisivat ymmärtää täydellisesti ja hyödykseen käyttää täysiaististen sanomalehtiä, kirjoja y. m. Joitakuita lauseita ja sanoja voivat he käsittää tahi eivät ymmärä ensinkään. Koulun ja opettajien on siis luonnollisesti huolta pidettävä siitä että kuuromykät sen ulkopuolellakin voivat löytää heille hyödyllistä ja huvittua lukemista, jota he voivat ymmärtää ja joka vielä kehittääkin heidän kielitaitoaan. Meidän naapurimaassamme onkin tämä huomattu. Tanskan maalla on kaksikin lehteä kuuromykille, joita opettajat toimittavat.

Kuuromykkäin lehden tulee olla sekä sivistävän, kehittävän ja huvittavan. Jos se on päinvastainen niin vähenee sen lukijakunta. Ja katsoessamme jos se voi huvittaa lukijoitaan tahi ei, ei tule meidän katsoa itseämme vaan tulevaa lukijakuntaa. Se mikä meistä on lapsellista ja jokapäiväistä, voi olla kuuromykistä hyvin huvittavaa. Sillä kuuromykillä on yleensä erinlainen maku kuin täysiaistisilla.

Lehteen pitäisi kirjoittaa kaikki, mikä huvittaa kuuromykkiä ja joka tekee lehden semmoiseksi että kuuromykät sitä kaipaavat. Niinkuin uutisia ja tietoja kuuromykistä ja kuuromykk. yhdistyksistä, tietoja ulkomaiden kuuromykistä, oman maan kouluista, kirjoitettuja kuuromykiltä y. m. Vielä pitäisi lehdessä olla uskonnollista lukemista, pieniä kertomuksia, historiallisia tapauksia, kuvauksia muista maista ja kansoista, luonnonhistoriallisia selityksiä, naurettavia kertomuksia, kertomuksia tärkeistä henkilöistä, hintaluetteloa y. m.

Myöskin pitäisi sen sisältää muitakin tapauksia, jotka eivät suorastaan koske kuuromykkiä, esim. lyhyitä selontekoja aikamme tapahtumista, löydöistä y. m.

Jos varoja olisi, niin olisi tietysti huvittavaa ja hyödyllistä jos lehdessä olisi kuvia.

Lehden sisältö pitäisi luonnollisesti olla niin yksinkertaista ja selvää kuin mahdollista, mutta ei tietysti lapsellista löpötystä. Sillä ei ole ajatukseni palata jälleu lapsiaikaan. Puhua, lehden ulkomuodosta on liian aikaista, mutta tahtoisin että se olisi hauskan ja miellyttävän näköinen.

Norjan, Tanskan ja Suomen kuuromykkäin lehdissä on se vika, että ne ilmestyvät liian harvaan. Lehden pitäisi ilmestyä ainakin joka 14 päivän perästä.

Minä puolestani tahtoisin että se ilmestyisi joka viikko. Sillä sunnuntaina olisi kuuromykillä aina parempi aika lukea lehteä. Sitä paitsi estäisi se kenties monen semmoisesta, joka ei olisi hyödyllistä hänelle.

Tilaushinta pitäisi olla niin halpa, kuin mahdollista, ettei se estäisi ketään lehteä tilaamasta. Olen ajatellut sen hinnaksi 2 kruunua (noin 2 mk. 80 p.) vuosikerralta. Jos sen voisi asettaa vieläkin halvemmaksi, olisi sitä parempi. Ajatukseni on luonnolli-

sesti se, ettei tämä lehti tulisi miksikään rahalähteeksi sen toimittajille.

Toimitukseen pitäisi kuulua päätoimittaja ja useita aputoimittajia, ainakin yksi opettaja ja opettajatar jokaisesta koulusta ja joku älykkäämpi kuuromykkä joka piiristä. Päätoimittajan tulisi olla vastaavan toimittajan ja hänen tulisi valvoa lehden painattaminen aikaan ja että siinä olisi hyvää sisältöä. Aputoimittajain tulisi, ei ainoastaan itse kirjoittaa lehteen, mutta myöskin herättää piirinsä kuuromykissä harrastusta lehteensä. Puhuja kysyy sitten, mistä voidaan saada varoja lehden kustantamiseen ja vetoaa siinä, jos ei muuta ihmisten armeliaisuuteen.

Lopuksi huomauttaa puhuja, että uuden lehden saaminen kuuromykille, voi vähän tuottaa vaikeuksia, mutta ettei se ole mikään mahdoton toteuttaa, jos meillä on vähänkin rakkautta tähän asiaan. Ja velvollisuuksia on meillä kuuromykkiä kohtaan, sittenkin kun he ovat koulusta päässeet. He tarvitsevat sittenkin vielä meidän apuamme.

*

Niinkuin jo alussa huomautimme on tässä puheessa meidänkin maan kuuromykille ja opettajille huomioon otettavia seikkoja. Kokemuksesta tiedämme, että kuuromykät tilaavat ja lukevat Kuuromykkäin lehteä voimiensa mukaan. Toivoisimme että Suomen kuuromyk. opettajat myöskin auttaisivat tätä lehteä voimiensa mukaan. Jos jokainen opettajatar ja opettaja kirjoittaisi vuodessa yhdenkin kertomuksen eli muun kuuromykkäin lehteen, niin olisi jo paljon tehty. Olisihan silloin saatu vaihtelevampaa lukemista lehteen. Emmekä me puolestamme pidä sitä liikana vaatimuksena opettajistolta. Täten voidaan mekin toteuttaa ruotsalaisen opettajan lausunnon että opettajilta on velvollisuuksia oppilaitaan kohtaan jälkeen kouluajan. Kuuromykkien tulisi myöskin puolestaan tehdä velvollisuutensa lehteensä kohtaan, lähettämällä kirjoituksia lehteensä, tietoja kuuromykkäin elämästä ja toimista, kirjoitettuja kertomuksia y. m.

Tämmöisen lehden toimittaminen kyllä tuottaa vaikeuksia. Sillä yksi tahtoo, että kieli pitäisi olla niin helppoa kuin mahdollista, toinen taas, että ei sen tarvitsisi olla liian yksinkertaista.

Mahdotonta tietysti on kaikkien mieliksi tehdä, mutta meidän mielestämme paras keskitie kenties olisi se, että lehdessä olisi kumppaakin lajia kirjoituksia kielelliseen asuun nähden. Eiköhän se silloin vastaisi paremmin tarkoitustansa. Kirjoittaja joka katsoisi jonkun sanan eli lausemuodon liian vaikeaksi, voisi sopivaan paikkaan liittää selityksen siitä. Tahtoisimme erittäin huomauttaa että eri opetustapoja koskevia (metodillisia) asioita ei ottaisi keskusteltavaksi Kuuromyökkäin lehdissä.

Pieniä tietoja.

— **Kansainvälinen kuuromyökkäin opettajain kokous** pidetään Ranskassa Parisissa v. 1900 Parisin näyttelyn aikana.

— **Kansainvälisestä kuuromyökkäinkongressista**, joka pidetään Pasiisissa tulevan elokuun 6—8 p:nä, antaa „Figaro“-lehden reporteri seuraavat tiedot:

Kongressi toimii kahdessa osastossa, nimittäin kuuromyökkäin sekä kuulevain ja puhuvain. Viime mainitun osaston ohjelmassa on ottaa selkoa viime 15-vuotiskautena tehdyistä edistysaskeleista, koettaa mahdollisuuden mukaan saada yhdistämällä eri puhejärjestelmän tulokset tähänastisia suuremmiksi, tutkia mitä opetus-ohjelmassa on pysyttävä ja mistä luovuttava, sovittaa ohjelmat kuuromyökkäin erisuurten käsityslahjain mukaisiksi, helpottaa lahjakkaampien pääsemistä maanviljelys-, kauppa- ja teollisuuskouluihin, auttaa eri kuuromyökkäyhdistyksiä sekä tutkia kysymyksiä kuuromyökkäin kannattamisesta työllä. Tämän osaston puheenjohtajana on toht. Ladreit de Lacharriere.

Kuuromyökkäin osaston puheenjohtajana on mr Dusuzeau. Se on keskuudessaan perustanut kansainvälisen komitean, johon kuuluu 33 jäsentä maailman eri maista, m. m. 12 kuuromyökkää amerikalaisista.

— **Kuuromyökk. opettajisto.** Käytännölliset opettajakokeet, opettajattaren virkoja varten kirjoituskouluissa, suoritti Mikkelin kuuromyökk. koulussa ylioppilas neiti Ebba Björklund joulukuun 6 ja 7 päivää.

— **Kuuromyökkäin lehden tilastoa.** Monet kuuromyökkät ovat tahtoneet tietoja meiltä kuinka monta tilajaa on Kuuromyökkäin lehdellä tänä vuonna ja kuinka paljon mihinkin paikkaan on Kuuromyökkäin lehteä tilattu. Kun luultavasti jokainen tilaaja mielellään

ehkä näin vuoden lopussa tahtois tietää samaa, niin painatamme tähän sekä tämän että viime vuoden tilaajat:

		Siirto 172.
Alavus	1 kappale.	Murolansaha 1 kappale.
Eurajoki	4 ”	Myllymäki 4 ”
Euranpitäjä	1 ”	Mäntsälä 1 ”
Evijärvi	1 ”	Oripää 2 ”
Haapajärvi	1 ”	Orivesi 1 ”
Haapakoski	1 ”	Orimattila 1 ”
Hankasalmi	1 ”	Orismala 1 ”
Hattula	1 ”	Oulu 4 ”
Helsinki	21 ”	Paattinen 1 ”
Hämeenlinna	2 ”	Piippola 1 ”
Hämeenkyrö	1 ”	Pietari 2 ”
Imatra	1 ”	Pihlajavesi 1 ”
Ilmajoki	11 ”	Pietarsaari 1 ”
Inkeroinen	1 ”	Perniö 1 ”
Isojoki	1 ”	Porvoo 2 ”
Jalasjärvi	1 ”	Poomarkku 1 ”
Jyväskylän	37 ”	Pori 5 ”
Kauhajoki	1 ”	Pyhämaa 1 ”
Kausala	1 ”	Pukkila 1 ”
Karjajoki	2 ”	Pöytyä 1 ”
Kiiikka	1 ”	Rauma 2 ”
Keuru	1 ”	Rantasalmi 1 ”
Kiuruvesi	1 ”	Rautalampi 1 ”
Kokemäki	3 ”	Ristiina 1 ”
Kemiö	1 ”	Sortavala 11 ”
Kuopio	27 ”	Souru 1 ”
Kuortane	2 ”	Suodenniemi 3 ”
Kuusjärvi	1 ”	Suonnejoki 1 ”
Kurikka	10 ”	Taivassalo 2 ”
Kristiinan kaup.	1 ”	Tampere 31 ”
Käkisalmi	1 ”	Turku 53 ”
Laukaa	3 ”	Turtola 1 ”
Lavia	1 ”	Uusikaupunki 1 ”
Lauttakylä	1 ”	Vaasa 9 ”
Luvia	1 ”	Varkaus 3 ”
Leppävirta	1 ”	Vahte 1 ”
Längelmäki	2 ”	Vesilahti 1 ”
Maaninka	2 ”	Viipuri 18 ”
Mikkeli	21 ”	Vuoksenniska 1 ”

Ikävällä mielellä ilmoitamme että Kuuromykkäin lehdellä tänä vuonna on sata tilaajaa vähemmän kuin viime vuonna. Viime vuonna oli tilaajoina 446 ja vuonna 1897 oli 401 tilaajaa. Porissa oli viime vuonna tilattu lehteä 34 kappaletta ja tänä vuonna ainoastaan 5. Jyväskylässä oli viime vuonna 58 ja tänä vuonna 37 kappaletta. Paljon on myös semmoisia paikkoja joihin ei ole ensinkään tilattu lehteä, kuin sitävastoin samoihin paikkoihin ennen meni 10 kappaletta tahi sitä enemmänkin. Miksikä tilaajamäärä on alentunut, emme tarkkaa syytä tiedä. Syy on enemmän kuulevissa kuin kuuromykissä. Kuulevat ihmiset eivät enään välitä lehdestä niinkuin ensimmäisinä vuosina. Kun Kuuromykkäin lehden hinta nousi viime vuonna 22 p. postista tilatessa, niin on se hiukan myöskin vaikuttanut lehden tilajiin itse kuuromykissä. Nyt on meillä ensi vuonna useimmilla paikoilla asiamiehiä ja voivat lehden tilaajat saada heidän kauttaan Kuuromykkäin lehden 1 markalla. Myöskin saa jokainen muuallakin asuva sen 1 markalla kun lähettää yhden markan postimerkeissä toimitukselle Mikkeliin. Toivomme ensi vuodeksi paljon tilaajia Kuuromykkäin lehdelle.

— **Suomalainen opettajana venäläisessä kuuromykkäin koulussa.** Pietarin venäläisessä kuuromykkäin koulussa on opettajana myös eräs suomalainen herra J. Kouhia.

— **Kurikan kuuromykkäin koulusta.** Sittekuin valtioapua oli toivossa saada Kurikan yksityiselle kuuromykkäkoululle, jossa on opettajana neiti Liisi Elfving, alettiin koululle rakentamaan uutta omaa kotia, joka valmistuikin niin että koulu voitiin alottaa omassa huoneustossa syyskuun 4 päivänä. Koulussa on nyt 16 oppilasta, joista vanhin on 78 vuotta täyttänyt. Hauskaa on nähdä ukkovanhuksen hartaana istuvan koulunpenkillä ja tarkastelevan opetusta joskin joskus ikä ottaa oikeutensa ja ukko alkaa haukottelemaan. Liian vaikeata on vanhuksella sormikirjainten ja kirjoittamisen opetteleminen, joten häntä täytyy ainoastaan viittomalla opettaa. Tästä lähtien, kun koulu tulee saamaan valtioapua, ei kouluun enää saa ottaa nuorempia oppilaita, kun 30 vuotta täyttäneitä taikka vanhempia. Uskonnon opetuksessa on kirkkoherra Söderman ollut avustamassa opettajatarta.

— **Helsingin kuuromykkäinyhdistyksen toimikunta** varoittaa niitä kuuromykkiä, jotka eivät ole päässeet ammatistaan (työstään) ulosoppineeksi, tulemasta Helsinkiin, sillä Helsingistä he eivät saa työtä, kun Helsingin kaikki työlaitokset ovat täynnä ihmisiä. Sentähden ei ketään tahdota ottaa oppiin. Ja moni kuuromykkä on saanut katua tulostaan Helsinkiin. He ovat saaneet olla monta viikkoa ilman työtä. Mistä he ovat saaneet työtä, eivät he tyydy niin pieniin palkkoihin. Moni on joutunut onnettomaksi, kun ruoka ja

hyypi on niin kallista. Taas kaksi virolaista kuuromykkätyttöä kävi Helsingissä. He viipyivät pari viikkoa täällä. Palasivat taas takaisin Rääveliin, kun eivät saaneet työtä Helsingistä.

— **Yliajettu.** Kun kuuromykkä Kess sunnuntaina 8 p. loka-kuuta käveli kauppatorin laidalla ja katseli merelle höyrylaivoja, ajoi pika-ajuri hänet kumoon. Kessiltä meni housut rikki. Eräs kaartilainen, joka tapauksen näki, auttoi Kessia ja toimitti hänen poliisikammariin kertomaan tapaustaan.

— **Uudenlaatuinen kuuromykkäin koulu.** Ranskan maalla löytyy kuuromykk. koulu, jonka yhteydessä on myös maanviljelyskoulu kuuromykille. Muun opetuksen ohella opetetaan kuuromykille maanviljelystä, metsänhoitoa, puutarhatyötä, m. y.

Kaikenlaista.

— **Kieliharjoitusta.** On koetettava oppia selvästi ja nopeaan lausumaan seuraavat lauseet: 1) Hattulan pappilan apupapin papupata kiehuu, kuohuu. 2) Kokooko koko Kokkola koko Kokkosen koko kookkaita kokkapuita.

— **Yhdessä herrasperheessä** oli pieni kuuromykkätyttö, joka sai ahtaitten kenkään takia jalkaansa liikavarpaan. Joka kerta, kun tyttö valitti kipua varpaastaan, sanoi hänen äitinsä hänelle, että se ennustaa sadetta. Se kävikin toteen. Palvelija oli kerran menossa pitkälle matkalle. Hän pelkäsi sadetta, kun näki, että ilma oli pilvinen. Hän kysyi pieneltä kuuromykkätyöltä, jos hänen liikavarvastaan pakottaa? Tyttö sanoi: „ei pakota“. Palvelija uskoi kuuromykkätytön sanan ja jätti kotiin sateenvarjonsa. Ehtoolia kun palvelija tuli kotiin oli hän kuiva. Ilma tosin oli ollutkin kuiva — mutta pilvinen.

M. S.

Ilmoituksia.

Kuuromykkäin lehtiä

vuosilta 1897, 1898

saapi ostaa

Kuuromykkäin lehden Toimitukselta

Mikkelissä.

Hinta 50 p:ää vuosikerta.

Kirjakaupoissa on myytävänä

Maantieteen oppikirja

Kuuromykkäin opetusta varten.

Kirjoittanut

K. E. KAHVA.

Hinta 1 mrk. 50 p.

❁ *Kirjoja kuuromykkille* ❁

Selitykset

Herran rukoukseen,

jotka ovat olleet kuuromykkäin lehdessä, saapi nyt vihkona ostaa minulta. Hinta on 15 penniä; sopii siis kirjeessä lähettää 3 5-pennin postimerkkiä.

Saarnoja kuuromykkille

saapi myöskin vielä allekirjoittaneelta, jos lähettää 3 20-pennin postimerkkiä.

Opettajatar *N. Helsingius.*

Kuopio.

Sisä tö: Tilausilmoitus. — Zacheus. — Pietarin kaupungin kuuromykkäin koulu. — Kirjeitä kuuromykkiltä I, II. — Ruotsista. — Pieniä tietoja. — Kaikenlaista. — Ilmoituksia.